

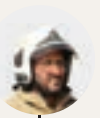
آماده اعزام

مهدی میرزازی
کارسازان فوریت های پزشکی

بمباران بیمارستان؟! برایم باورنکردنی بود. دیشب از طریق شبکه های اجتماعی متوجه ماجرا شدم. آن لحظه ای که خبر را خواندم، حال بدی پیدا کردم ووقتی عکس هایش را دیدم، حالم بدتر شد. برای من و همکارانم که جزو کادر درمان هستیم و دغدغه مان خوب کردن حال بیماران است، اینکه بشنویم و ببینیم بیمارستانی بمباران شده است و بچه ها و آدم های بی پناه و مریض احوال کشته شده اند، ناراحت کننده است. نه، خوب نگفتم. بخوانید خیلی خیلی ناراحت کننده است. صبح که آمده بودم سر شیفت، با همکارانم درباره همین قضیه داشتیم صحبت می کردیم. آخر می دانید، یک وقت می شنوی منطقه ای نظامی هدف حمله قرار می گیرد، این برایت طبیعی است، اما بیمارستان که دیگر جای نظامی نیست، منطقه امن است. اگر بیمارستان امنیت نداشته باشد، پس مردم به کجا پناه ببرند؟ فکر کردن به این ها دردآور است. شنیدم که وزیر بهداشت کشورمان برای اعزام داوطلبانه کادر درمان از ایران به غزه اعلام آمادگی کرده است. اگر موقعیتش فراهم بشود و فرخوانی داده شود، چه از سوی وزارتخانه، چه دانشگاه علوم پزشکی مشهد، حتما داوطلب می شوم و برای کمک می روم. کار نظامی که از من ساخته نیست، اما امدادسانی به مجروحان را که می توانم. نگران؟! نه، نگران هیچ چیز نیستم. به اینکه آنجا چه بشود و چه اتفاقی برایم بیفتد هم فکر نمی کنم. از روی تعهد انسانی حاضرم هر کاری از دستم برمی آید، انجام بدهم.

تلخ تر از تلخ

آتش‌پاش پیشگاموت
آتش‌پاد دوم مصدحیواد قللی

سی سال در سازمان آتش نشانی خدمت کردم. در این مدت، کم ندیدم صحنه های ناگوار، تلخ و ناراحت کننده را. با این حال، درک جنایت رژیم صهیونیستی در قبال مردم بی دفاع غزه برایم هضم نشدنی است. خبر بمباران بیمارستان را که شنیدم و تصاویرش را که دیدم، بی اختیار گریه می کردم. از میان انبوه خبرهای غزه و جزئیاتی که لحظه به لحظه دارد منتشر می شود، بیابید فقط چند تارا

باهم مرور کنیم. اینکه بعد از آب و غذا، حالا کفن هم

برای خاک سپاری این مردم مظلوم کم آمده است. اینکه صفحه ارتش رژیم صهیونیستی به عربی نوشته است که به دلیل کمبود تجهیزات پزشکی، بیمارستان را بمباران کردیم تا مرگ آسانی را به آن ها هدیه داده باشیم! اینکه وال استریت ژورنال اعلام کرده است بمبی که با آن بیمارستان معدانی هدف حمله قرار گرفت، ساخت کشور آمریکا بوده است. با وجود اینکه مختصات بیمارستان از سوی فلسطینی ها به صلیب سرخ جهانی داده شده بود تا زخمی ها از حمله در امان بمانند، اما

نتیجه، برعکس شد.

از من می شنوید، رژیم صهیونیستی با جنایت اخیرش،

حکم نابودی و مرگ خودش به دست مسلمانان منطقه را امضا زد. نه فقط رژیم صهیونیستی، بلکه همه

شریک هایش تاوان حمایتشان را پس می دهند.

دیروز در پویش آمادگی برای حضور در غزه و کمک رسانی به مردم مظلوم شرکت کردم. منتظر فراهم شدن شرایط

نیمه روشن ماجرا

مؤتمن سراز
حسن میرزازی

کانال های خبری را بالا و پایین می کردم که متوجه حمله به بیمارستان معدانی شدم. برایم قضیه روشن است که چرا رژیم صهیونیستی مرتکب چنین جنایتی شده است. هر وقت در میدان کم می آورد، به شیوه های ناجوانمردانه دست می زند. شهادت حاج قاسم و ابومهدی هم درست بعد

از ناکامی داعش به عنوان دست پروده رژیم صهیونستی و آمریکا اتفاق افتاد. این بار برای به زانو درآوردن نیروهای مقاومت فلسطینی، به بمباران مردم بی دفاع غزه و مناطق غیرنظامی روی آورده اند. دقت کرده اید که با گذشت چندین روز از ادعای اولیه صهیونیست ها برای حمله زمینی به غزه، هنوز حمله نکرده اند؟ چون فهمیده اند شروع جنگ زمینی یعنی ورود به قتلگاه رژیم صهیونیستی تا همین لحظه هم بازنده جنگ است، چون نه فقط سرزمین های اشغالی، بلکه دیگر هیچ جای دنیا برای شهروندان این کشور جعلی، امن نیست. خبرهای حمله به اتباع و سفارتخانه های این رژیم را خوانده اید حتما.

دلیل دیگر بازنده بودنش این است که خوی وحشیگری و رفتار غیرقابل دفاع رژیم صهیونیستی جلو چشم دنیا قرار گرفته و خاطره جنایت های صبرا و شتیلا، جنگ ۳۳ روزه و... برای دنیا یادآوری شده است. امروز نه فقط کشورهای اسلامی، بلکه همه آزاددهای دنیا برابر رژیم صهیونیستی و حامیان دروغین صلح و آزادی ایستاده اند. به بیان دیگر، انسانیت روبه روی وحشیگری مدرن قرار دارد و این ها مقدمه فرج است، ان شاء...

همدردی همشهری هایمان در پی حملات وحشیانه رژیم صهیونیستی به مردم مظلوم غزه

دل هایی که برای فلسطین می تپد

شهامت - جاوید

می گویند بین خواندن یا خواندن، دیدن یا ندیدن و شنیدن یا نشنیدن خبرهای فلسطین سرگردان مانده اند. از یک سو، قلب ها پیشان برای گنجاندن این حجم از اندوه جانداردواز سوی دیگر، آرامش را به قیمت چشم بستن روی واقعیت ها نمی خواهند. قصه این روزهای غزه به روضه می ماند که دانستن جزئیاتش کار هر کسی نیست. گفتن از آشوبی که در دل ها به پا کرده است نیز همین طور. سوای آن هایی که با انتشار خبر بمباران بیمارستان غزه، آسمان دلشان تمام ابری شده بود و حاضر نشدند غمشان را با ما به اشتراک بگذارند، حرف های دیگران را هم کوتاه و با جمله های بریده در یافت کردیم. قسمت عجیب ماجرا، بارقه هایی امیدی بود که در میانه بغض همشهریانمان حس کردیم، امید به برچیده شدن بساط ظلمی هفتاد و چند ساله و پایان عمر رژیمی که نفس هایش به شماره افتاده است.

نمی توانم بی تفاوت باشم

در محله ای زندگی می کنم که به آن حاشیه شهر می گویند. هفت سال است با بچه های یتیم و کودکان بی بضاعت محله دم خور هستم و از همه توان حداقلی ام برای شاد کردنشان استفاده می کنم. این ها را نگفتم که خودی نشان داده باشم. خدا بهتر می داند که راست می گویم. گفتم تا بدانید دیدن حس وابستگی این بچه ها به کسی مثل من، با دلم کاری کرده است که حال و روز بچه های مظلوم غزه و غمشان را خیلی خوب می فهمم. امروز حین رفت وروب وقتی چشمم به عکس یکی از روزنامه ها افتاد و کودک فلسطینی شهید شده را دیدم، قلبم آتش گرفت انگار. دیشب هم دوستم کلیپی را برایم فرستاد که یک مادر فلسطینی شهید شده بود و بچه اش داشت او را نگاه می کرد. اصلا گیریم این بچه ها از کشوری دیگر باشند، باز بانی دیگر، اصلا از سیاره ای دیگر، خوب است؟ گناه دارند به قرآن. پناهشان کجاست؟ به قول امام حسین^(ع) اگر دین ندارید، دست کم آزاده باشید. همه حرف من همین است. کاش می توانستم برایشان کاری انجام بدهم، کاری غیر از دعا کردن صرف. حتما راهی هست. باید پیدایش کنم. به خدایی که همیشه با من است. قسم می خورم که اگر راهی رفتن به غزه وجود داشته باشد، می روم. اصرار شما بود، وگرنه دلم نمی خواست اسم را بنویسید. ادعایی ندارم، من فقط یک رفتگر ساده ام، کسی که نمی تواند نسبت به رنج هم نوعش بی تفاوت باشد.

پاکان
مصدق علی کارداران

خواب به چشمم نمی آید

یکی دو روز بیشتر نمانده است. قرار است برای بار دیگر مادر شوم. مثل همه دفعات گذشته سختی دارد، اما این دو هفته آخر بارداری ام مصادف شده است با بدین رنج و سختی مردم فلسطین. مدام خودم را می گذارم جای مادرانشان. بدون برق، بدون آب، پاداشتن نوزاد و بچه های کوچک، چطور روز راشب می کنند؟ اگر بگویم ساعت ۱۰ یا ۱۲ شب است که از غصه آن ها خواب به چشمم نیامده است، دروغ نگفته ام. توصیه های دکتر که از استرس پرهیزم می داد، فایده ای نداشته است. لحظه به لحظه تصویر آن مادران و کودکان جلو چشمم است. فیلم های حمله به بیمارستان را هم دیدم. دلم طاقت نمی آورد. آن لحظه که پدری اعضای بدن فرزندش را داخل پلاستیک می گذاشت، وحشتناک بود. اشک هایم سرازیر بود. دخترم امروز قبل از اینکه برود مدرسه، پرسید: مامان مگه می شه آما این قدر بدجنس باشن که این همه آدم بکشن؟ به عنوان یک مادر کاری از دستم بر نمی آید به جز اینکه بچه هایم را با این جنایت کار آشنا کنم تا آن ها با بغض او بزرگ شوند. دعا کردن برای مردم بی پناه فلسطین هم کار هر دقیقه ام شده است. دعا می کنم به همین زودی رژیم صهیونیست نابود شود و مردم غزه آزاد شوند و در کشور خودشان آرام و آسوده زندگی کنند تا چشم هیچ مادر و کودک کی بریان نباشد.

خاننادر
نرگس سلمان رودمچچی

چپ ساگر و ه اندکی که گروهای بزرگی را شکست بدهند

حافظ مصطفی شکری
امام جمعه مسجد اهل بیت جامع الفاروق اسلام آباد مشهد

این روزها می بینیم که چقدر آدم بی گناه در حال قتل عام شدن هستند. ما شاهد یک جنایت جنگی از سوی صهیونیست کودک کش غاصب پلید هستیم که با چراغ سبز آمریکا و حمایت او و دولت های غربی، امروز ملت مظلوم غزه را به خون کشیده اند. همه شاهد بودید و دیدید. قسم به خداوند که دل انسان به درد می آید. امروز آمریکا و انگلیس همگی تجهیزات جنگی می برند که بیشتر بکشند و مردم را هدف آماج حملات خودشان قرار دهند. اگر در آن شهر، هیچ انسانی نبود و فقط حیوانات زندگی می کردند و آنچه امروز رخ می دهد بالای جان حیوانات بود هم قلب ما را به درد می آورد. حتی اگر همه این مردم، لائیک و کافر بودند و امروز این طور وحشیانه هدف حمله قرار می گرفتند، قلب انسان به درد می آمد، چه برسد به انسان های مظلومی که ۷۵ سال است در محاصره هستند و یک بار با مقابله به مثل از خودشان دفاع کرده اند. حالا همه دنیا علیه مردم مظلوم غزه و فلسطین بسیج شده اند.

ما منتظر بودیم واکنشی از کشورهای اسلامی ببینیم. بله، چندان از کشورهای اسلامی بیبانه دادند، اما متن آن چه بود؟ «ما گروه حماس را به دلیل حمله به اسرائیل محکوم می کنیم»، سبحان...! چقدر رنج می برم از آن مسلمانانی که حماس را محکوم می کنند. امیدوارم از روی نا آگاهی باشد و اطلاعاتی در این باره نداشته باشند. شما نمی دانید که هفتاد و چند سال است این مردم، هدف تجاوز و تعدی رژیم غاصب قرار گرفته اند و یک بار از خودشان دفاع کرده اند؟ امروز توبه عنوان یک مسلمان می گویی که نباید حماس این حمله را انجام می داد؟! امروز تو حماس و مردم مظلوم فلسطین را محکوم می کنی؟! یکی از جوانان شهر غزه فیلمی از خودش منتشر کرد. در حالی که گریه می کرد و هم زمان بمب ها و موشک های رژیم صهیونیستی و آمریکایی مثل باران بر سر شهر می بارید. جوان می گفت: «به خدا قسم این گریه من به خاطر ترس نیست. گریه من از شمای مسلمانانی است که ما را تنها گذاشتید. به خداوند قسم شما مسلمانان را نمی بخشم». این درد [بیساری از] حکومت های اسلامی است. مطمئنم اگر آن ها غیرت ندارند، مردم غیرت دارند. راه را برای ملت ها باز کنند، ملت ها آماده اند جانشان را فدا کنند. دل ما پر از افسوس و درد و غم است، اما بدانید یقین داشته باشید، قسم به خالق که ما را خلق کرده است، نصرت و پیروزی از آن این مردم مظلوم خواهد بود و این همان وعده و نصرت الهی است، «كَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ (روم: ۴۷)»، یعنی خداوند بر خودش واجب کرده است که مؤمنان را پیروز کند، چه بسا گروه اندکی که گروه های بزرگی را شکست دهند. به یقین روزی را شاهد خواهیم بود که مسجد الاقصی را آزاد خواهیم کرد، ولی درد ما از [آن] حکومت های] اسلامی است که نه تنها حمایت نکرده و تجهیزات نظامی برای آن ملت مظلوم نفرستاده اند، بلکه حتی دفاع آنان را محکوم کرده اند. آیا فردا می توانند سرشان را نزد خدا و پیامبر بالا بگیرند؟ خطاب با آن دولت های اسلامی است که از حمایت دست برداشتند و می گویم خداوند تخت و بخت را از ابر قدرت هایی مانند فرعون و نمرو د گرفت و مطمئن باشید از شما هم خواهد گرفت. ما امیدواریم و دعا می کنیم خداوند رژیم غاصب صهیونیستی را نیست و نابود کند. خداوند! حکومت ها و حکام خود فروخته را نیست و نابود و نصرت و پیروزی را نصیب مردم مظلوم غزه بگردان.

رژیم اشغالگر برگ برنده رسانه ای خود را از دست داد

دبیر مجمع اسلامی حبل...
ججت الاسلام و المسلمین مهدی مصدآبادی

اتفاقی که شنبه ۱۵ مهر افتاد، ماجرای نادر و بی سابقه در تاریخ مقاومت فلسطین بود، اینکه برای اولین بار جبهه مقاومت یک حمله را برعهده گرفت و برای هجوم به مواضع دشمن اشغالگر رأسا عمل کرد و ضربه سخت حیثیتی، اطلاعاتی و امنیتی به این رژیم تا دندان مسلح وارد کرده است و طبیعتا سران رژیم و حامیانشان و در رأس آن ها آمریکا نمی توانند این ضربه مهلک را تحمل کنند. همه پیش بینی ها حاکی از این بود که رژیم اشغالگر بخواهد حمله زمینی را به غزه شروع کند، ولی آن ها هم در یک بازی شطرنج پیچیده افتادند و شاید تبعات حمله زمینی را برای خودشان متصور نبودند، برای این همین دست.

به انحار زدند و بانی یک فاجعه انسانی در بیمارستان غزه شدند. رخداد خوبی که از پس از آن جنایت شکل گرفت و ذهن مرا به خود مشغول کرد که می تواند عامل امید این ماجرا باشد، حمایت جهانی مردم در کشورهای اسلامی و غیراسلامی است. حمایتی از مردم مظلوم و جبهه مقاومت فلسطین و اعتراض و مخالفتی که مردم با زبان ها و دین های مختلف علیه این رژیم داشتند و به سفارتخانه های آن ها در کشورهای مختلف حمله کردند. به نظر می رسد رژیم اشغالگر آن برگ برنده رسانه ای می رسد حرکت هایی که در مشهد و برخی شهرهای دیگر انجام شد، اتفاقات خوبی بود. من یادم نمی آید در ده دوازده سال گذشته که حضور جدی تری در صحنه داشتم، مردم نیمه شب و اول با مداد به خیابان بیایند، پناه ببرند به حرم آقا علی بن موسی الرضا^(ع). همچنین مردم شهرهای دیگر هم بیرون آمدند. این کمترین کار است. یعنی فریاد حمایت طلبی شما را شنیدیم. امیدواریم دوستان رسانه ای ما به ویژه رسانه های برون مرزی این غیرت و همیت و شور و شوق مردم مدافع فلسطین را به گوش مظلومان غزه برسانند که غیر از دعا باعث دل گرمی است. پویش های خودجوشی هم برای حضور و کمک به مردم ستم دیده راه افتاده است که هر کدام به نوبه خود می تواند سهمی در کاهش آلام مردم و اضمحلال رژیم صهیونیستی داشته باشد.

گزارش تصویری